



EL TEMPS QUE CORRE per JOAN F. MIRA

En el nom de Déu

“El problema, si vostès em segueixen, no és l'enfrontament est-oest, ni nord-sud, ni socialisme i capitalisme, ni explotació postcolonial, ni defensa de la cultura, ni preus del petroli. El problema, és la fe, l'Islam mateix, la religió, l'Alcorà, la voluntat de Déu.”

Les ratlles que segueixen són traducció fidel i fragmentària del text del comunicat del GIA, lloat siga Déu, signat per l'emir Abu Abd al-Rahman Amin. Comença el comunicat: “Déu ha ordenat als creients matar els infidels, començant pels més pròxims i els qui són més perillosos i perjudicials per la religió i la vida dels musulmans. Déu ha dit: ‘Creients! Combateu, entre els infidels, aquells que us porten perjudici...’. És amb el suport d'aquestes ensenyances que el GIA ha matat els infidels d'origen de totes les confessions i ha ordenat a tot infidel original que abandone el país... El GIA els ha privat de la pau i seguretat que pensaven tenir, i ha autoritzat a liquidar els qui s'han obstinat a restar sobre el nostre sòl. Alguns han respectat l'ordre donada, i d'altres s'han entestat. Llavors els *mujahidins* han començat a matar-los, per grups o d'un en un...”

Simple literatura administrativa: Déu diu tal cosa, nosaltres prenem les disposicions pertinents, i les complim: comencem a matar seguint els textos. Continua el comunicat: “El Bon Déu ha ajudat als *mujahidins* del GIA a matar un gran nombre d'infidels originals, jueus, cristians, politeistes i ateus. Déu els ha ajudat igualment, fa bastants dies, a segrestar set monjos evangelitzadors a la regió de Medea, que fins ara són vius i estalvis.” Etcètera. No reproduiré les subtils disquisicions teològiques, a còpia de textos alcorànics i d'interpretacions de diferents emirs i ulemes, sobre la licitud de l'execució dels monjos. “Aquests orgullosos monjos –afirmen– han comès el pecat imperdonable de pretendre evangelitzar els musulmans [cosa dubtosa, donada la vida de la Trapa, però tant se val], d'exhibir els seus eslògans i símbols i de commemorar solemnement les seues festes. Tot això indica una traïció, tal com ho proven els ulemes que interpreten les condicions definides per l'emir dels creients...” Vostès pensaran que són raonaments que arriben de segles remots, quan a la Guerra Santa responien les croades i viceversa, que ja no és del nostre temps buscar en la teologia el fonament per degollar uns quants monjos de la Trapa. Resulta que, segons algunes interpreta-

cions dels textos sagrats, els musulmans piadosos poden deixar en pau els ermitans cristians. Text del GIA: “Però si un tal monjo surt de la seua ermita i es barreja amb la gent, el seu assassinat esdevé lícit. És el cas d'aquests monjos que tenim presoners, que no s'havien separat del món... Com és lícit combatre per la religió de Déu i de l'Islam, també és lícit aplicar-los el que s'aplica als infidels quan són combatents presoners: l'execució, l'esclavitud o l'intercanvi amb presoners musulmans, segons l'interès legal...”

Finalment ve la proposta, en tres punts: a) “el GIA no creu ni en un diàleg, ni en una treva, ni en una reconciliació amb els impius [nota: vol dir el govern no islamista], i no tractarem amb aqueixa brutícia fastigosa”; b) només tractarem amb França i el president Chirac; c) com que el profeta digué “allibereu els qui pateixen”, estem disposats a deixar anar els set monjos, si França allibera els homes de la llista que donarem. Diuen: recordeu “l'exemple desgraciat il·lustrat pels hostatges de l'Airbus d'Air France... els nostres germans van degollar un bon nombre de passatgers i en van matar d'altres”. Conclusió: “Amb la voluntat de Déu, continuem en la mateixa via. Podeu triar. Si allibereu, alliberem. I si refuseu, degollem. A Déu tota lloança”. Uns dies després, els monjos apareixen degollats. A Déu tota lloança.

El problema, si vostès em segueixen, no és l'enfrontament est-oest, ni nord-sud, ni socialisme i capitalisme, ni explotació postcolonial, ni defensa de la cultura, ni preus del petroli (per cert: distingits ulemes i pensadors creuen fermament que Al·là els ha regalat el petroli als musulmans per tal que impulsen l'expansió de l'Islam). El problema, justament, és la fe, l'Islam mateix, la religió, l'Alcorà, la voluntat de Déu. Exactament com el Déu dels croats i de la Inquisició, el Déu que mana cremar heretges, judaïtzants i bruixes. Érem iguals, però ja no ho som. La diferència és que en terres “cristianes” aquest Déu ara està fora de la llei, fins i tot a la Ciutat del Vaticà. I per a tots els GIA i similars des de Marroc fins a Mindanao, per al Gran Muftí del Caire, i per als amos del petroli, aquest Déu és la llei. El nostre Déu d'ara està sotmès al codi penal. El seu és el codi penal. No ens entendrem.